Dosarul nr. 21ji-471/2022
/1-19205722-38-21ji-31102022/

ÎNCHEIERE

24 martie 2023 or.
Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina
Judecătorul,
desemnat cu atribuții de judecător de instrucție Veronica Cuculescu
Grefieri Olesea Gheorghiță
cu participarea:
reprezentanților Penitenciarului nr.17 Rezina Cojocari Mihail
apărătorului Tudor Banu
condamnatului Popa Alecu

examinând în ședință publică, prin intermediul videoconferinței plângerea condamnatului Popa Alecu, împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitor la condițiile de detenție în Penitenciarul nr. 13 Chișinău care, conform jurisprudenței CtEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO

constată

La 27.12.2019 Popa Alecu a depus plângere împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitor la condițiile de detenție în Penitenciarul nr. 13 Chișinău care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO, cauza fiind înregistrată cu nr. 21ji-29/20 (f.d.2).

La 23.11.2020 Popa Alecu a mai depus plângere împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitor la condițiile de detenție în Penitenciarul nr. 13 Chișinău care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO, cauza fiind înregistrată cu nr. 21ji-35/20 (f.d.13).

Prin încheierea judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 19.01.2021 s-a dispus conexarea într-o singură procesură a cauzelor penale nr. 21ji-29/2020 și nr. 21ji-260/2020, cu atribuirea numărului unic 21ji-29/2020 (f.d.19).

La 08.04.2019 Popa Alecu a depus plângere împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitor la condițiile de detenție în Penitenciarul nr. 13 Chișinău care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO, cauza fiind înregistrată cu nr. 21ji-146/19 (f.d.23-25).

Prin încheierea judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 28.07.2020 s-a dispus conexarea într-o singură procedură cauzele penale nr. 21ji-29/2020 și nr. 21ji-35/2020, cu atribuirea numărului unic 21ji-29/2020 (f.d.64).

La 31.10.2022, plîngerea condamnatului Popa Alecu împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitor la condițiile de detenție în Penitenciarul nr. 13 Chișinău care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO, a parvenit în gestiunea judecătorului Veronica Cuculescu (f.d.183).

În ședința de judecată, *condamnatul Popa Alecu*, a susținut cererile înaintate integral și a indicat că, *se plînge pe condițiile de detenție din Penitenciarul nr. 13 Chișinău*. A indicat că, a îndeplinit toate cerințele, dar d-nul Parii Ivan i-a respins plîngerea depusă, el consdierînd că plîngerea a fost respinsă nefondat. El nefiind învinuit potrivit prevederilor art. 80 alin. (2) CP, acestea fiind o eroare. Consideră că poate beneficia de prevederile art. 385 CPP, solicitînd să-i fie redusă pedeapsa cu 2 zile pentru o zi de arest preventiv. A mai adăugat că el s-a deținut în perioada arestului preventiv în Penitenciarul nr. 13 Chișinău unde condițiile erau inumane, în celulă se dețineau multe persoane, era umed, murdar, frig, nici un geam practic nu era, era un haos. În Penitenciarul nr. 13 Chișinău s-a deținut 79 de zile. A concretizat că, se plînge pe condițiile de detenție în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și nu înțelege de ce i s-a scos 1 zi doar pentru deținerea sa în Penitenciarul nr. 13 Chișinău. El s-a aflat în arest preventiv pînă la urmă și nu i s-au aplicat prevederile art. 385 alin. (5) din Codul penal așa cum s-au aplicat la alți condamnați.

La întrebarea participanților la proces, a indicat că, în Penitenciarul nr. 13 Chișinău s-a deținut de 8 ori. La data de 19.10.2019, s-a deținut ultima dată în acest penitenciar.

Avocatul Tudor Banu, a susținut plângerea și a solicitat admiterea acesteia.

Reprezentantul Administrației Naționale a Penitenciarelor, a solicitat respingerea cererii ca fiind neîntemeiată și tardiv depusă. A argumentat că, condamnatului i-a fost acordat minimum de existență pentru detenție.

Termenul de depunere a plîngerii

Conform prevederilor art.473^2 alin.(5) CPP, plîngerea referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se depune pe parcursul detenției în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale sau **în termen de 6 luni de la data când nu mai sunt deţinuţi în astfel de condiții**, dar nu mai tîrziu de 4 luni de la eliberarea lor din locul de detenție.

În aceste condiții, termenul stabilit de legiuitor prin art. 473^2 alin. (5) CPP, se va calcula prin prisma faptului intrării în vigoare a Legii nr. 272, care se constatată a fi 01.01.2019.

Potrivit materialelor cauzei, și anume a raportului nr.2/3874 din 11.11.20 prezentat de administrația Penitenciarului nr.17 Rezina, condamnatul, s-a aflat în detenție în penitenciarul nr. 13 Chișinău de la 03.08.2012-până la 19.11.2012; de la 22.11.2012-până la 14.02.2013; de la 22.04.2016- până la 25.11.2016; de la 10.02.2017- până la 22.03.2017 și de la 13.06.2019- până la 21.10.2019 (f.d.78-83).

În plângerea înaintată de condamnatul Popa Alecu se solicită, constatarea faptului aflării lui, în detenție în Penitenciarul nr.13 Chișinău în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătorul desemnat cu atribuțiile de judecător de instrucție, constată că, condamnatul Popa Alecu, în perioada în care se deținea în Penitenciarul 13 Chișinău, a depus în instanța de judecată, plângerile datate cu 08.04.2019, 27.12.2019 și respectiv cu 23.11.2020, ce se referă la condițiile de detenție din Penitenciarul nr. 13 Chișinău.

În asemenea împrejurări, cu trimitere la faptul că art. art. 473[2], 473[3] şi art. 473[4] CPP, au fost introduse prin Legea nr. 272 din 29.11.2018, în vigoare din 01.01.2019, se constată că, prevederile art. 473[2] alin. (5) din Codul de procedură penală, au fost respectate pe deplin, or, condamnatul la momentul depunerii primei plângeri (08.04.2019) se deținea în Penitenciarul nr. 13 Chișinău.

În lumina celor expuse, instanța apreciază depunerea plângerii ca fiind în termen.

Examinarea fondului plângerii

Audiind opinia părților, analizând rapoartele instituțiilor naționale şi internaționale în domeniu, examinând plângerea în raport cu materialele prezentate de către administrația instituției penitenciare şi, raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, judecătorul de instrucție apreciază că, plângerea urmează a fi admisă, reieșind din următoarele considerente.

În primul rând, judecătorul de instrucție, reține că, prin sentința Judecătoriei Călărași din 19.11.2012, Popa Alecu a fost condamnat în baza art. 201[1] alin. (3) lit. a) și d) CP, fiindu-i stabilită pedeapsa – 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis. S-a dispus menținerea măsurii preventive, arestul. Termenul de executare a pedepsei a fost calculat începînd cu 19.11.2012 **cu includerea în termenul de pedeapsă a perioadei aflării sale în stare de arest începînd cu 25.07.2012 pînă la 19.11.2012** (f.d.193-194).

Totodată, din materialele cauzei rezultă că Popa Alecu a fost reținut la 25.07.2012, fapt confirmat prin procesul verbal de reținere (f.d.190).

Prin sentința Judecătoriei Buiucani din 30.06.2016, Popa Alecu a fost condamnat în baza art. 34 alin. (3) lit. a) art. 325 alin.(2) lit. b) CP, fiindu-i stabilită pedeapsa – 3 ani și 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 3375 unități convenționale.

În temeiul art. 85 CP, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26.12.2012 luând în calcul încheierea judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 18.04.2013, stabilindu-i pedeapsa definitivă 6 ani închisoare cu amendă în mărime de 3375 unități convenționale. Termenul de executare a pedepsei urmând a fi calculat din 30.06.2016 (f.d.136-138).

Potrivit raportului nr. nr.2/3874 din 11.11.20, prezentat de administrația instituției penitenciare nr. 17 Rezina, în privința condamnatului Popa Alecu, acesta s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 13 Chișinău în perioada de la 03.08.2012-până la 19.11.2012; de la 22.11.2012-până la 14.02.2013; de la 22.04.2016- până la 25.11.2016; de la 10.02.2017- până la 22.03.2017 și de la 13.06.2019- până la 21.10.2019 (f.d.78-83).

Generalizând cele menționate instanța de judecată constată că Popa Alecu din momentul reținerii sale 25.07.2012 până în prezent nu a fost eliberat din locurile de detenție.

La fel instanța, analizând actele cauzei, a constatat că Popa Alecu s-*a deținut în Penitenciarul nr. 13 Chișinău,* ***cu statut de prevenit*** *în perioada de la 03.08.2012 pînă la 19.11.2012, iar* ***cu statut de condamnat*** *de la 22.11.2012-până la 14.02.2013; de la 22.04.2016- până la 25.11.2016; de la 10.02.2017- până la 22.03.2017 și de la 13.06.2019- până la 21.10.2019 (f.d.78-83).*

Conform prevederilor art. 473^4 alin.(4) Cod de procedură penală, în cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art. 473^2 alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 3 zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie în condiţii precare calculate cumulativ.

Conform art. 385 alin. (5) CPP, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Potrivit dispozițiilor art. 473^4 alin.(6) Cod de procedură penală, în cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art. 473^2 alin. (3), preveniții sânt despăgubiți în conformitate cu art. 385 alin.(5) şi (6) sau, după caz, aceștia pot înainta o acțiune civilă.

În temeiul prevederilor art. 473^2 alin.(3) Cod de procedură penală, condamnaţii care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO, drepturi care reies din obligaţia statului de a asigura condiţiile de detenţie, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.

CtEDO a menționat în nenumărate rânduri în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei că, articolul 3 al Convenției consfințește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice.

Aceasta interzice, în termeni absoluți, tortura şi tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțe şi de comportamentul victimei (cauza Mozer c. Republicii Moldova şi Rusiei, 23 februarie 2016, § 117; cauza Rotaru c. Moldovei, 15 februarie 2011, §30; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 62)

La constatarea condițiilor de detenție, instanța națională va ține cont de faptul că maltratarea trebuie să atingă un nivel minim de severitate pentru a cădea sub incidența articolului 3. Evaluarea acestui nivel minim este, prin natura lucrurilor, relativă. El depinde de toate circumstanțele cauzei, precum ar fi durata maltratării, urmările sale fizice şi psihice şi, în unele cazuri, de sexul, vârsta şi starea sănătății victimei (cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978, § 162; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 63).

CtEDO a constatat că anumite condiții de trai ale deținuților constituie tratamente inumane și/sau degradante, și anume: suprapopularea din penitenciare – consideră că fiecare deținut trebuie să aibă un spațiu de cel puțin 4 m2 (cauza Ostrovar v. Republica Moldova, hotărârea din 13.09.2005, § 80); celulele nedotate (cauza Becciev v. Republica Moldova, hotărârea din 04.10.2005, § 46), cu acces limitat sau lipsa accesului la lumina zilei (cauza Alver v. Republica Moldova, hotărârea din 08.11.2005, § 53), puțin sau deloc încălzite, fără sistem de ventilare, insalubre; lipsa posibilităților de recreare; lipsa hranei (cauza Becciev v. Republica Moldova, hotărârea din 04.10.2005, § 43- 44); lipsa unei asistențe medicale corespunzătoare (cauza Holomiov v. Republica Moldova, hotărârea din 07.11.2006).

Totodată, statul trebuie să asigure ca persoana să fie deţinută în condiţii care sunt compatibile cu respectarea demnităţii sale umane, ca modul şi metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferinţe sau dureri de o intensitate care să depăşească

nivelul de suferinţă inerent detenţiei şi că având în vedere exigenţele detenţiei, sănătatea şi integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenţei medicale necesare (cauza Kudla c. Poloniei, 26.10.2000, § 94). Atunci când sunt evaluate condiţiile de detenţie, trebuie luate în consideraţie efectele cumulative ale acestor condiţii, precum şi durata detenţiei (Ostrovar c. Moldovei, 13.09.2005, § 80).

Curtea a considerat un tratament ca fiind „degradant", atunci când s-a cauzat victimelor sentimente de frică, îngrijorare și inferioritate capabile să le umilească și să le înjosească (Kudla v. Poland [GC], nr. 30210/96, § 92, ECHR 2000-XI). Pentru a determina dacă o anumită formă de tratament este „degradantă" în sensul articolului 3, Curtea va lua în calcul dacă scopul acestui tratament a fost de a umili și înjosi persoana și dacă, în ceea ce privește consecințele, acest tratament a afectat negativ personalitatea ei, într-un mod incompatibil cu articolul 3. Chiar și absența unui asemenea scop nu poate exclude categoric o constatare a violării articolului 3 (Raninen v. Finland, hotărâre din 16 decembrie 1997, Reports of Judgments and Decisions, 1997-VIII, pp. 2821-22, § 55, şi Peers v. Greece, nr. 28524/95, § 74, ECHR 2001-III).

Ținând cont de cele expuse supra, în continuare, judecătorul de instrucție, va da o apreciere condițiilor de detenție invocate de către autorul plângerii, coroborate la poziţia autorităţilor instituţiei penitenciare consemnată în raportul anexat la materialele cauzei, prin prisma principiilor generale stabilite în jurisprudenţa CEDO, cu referire la încălcarea art. 3, care prevede că „Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante."

Așadar, judecătorul de instrucție reține că, condamnatul Popa Alecu, în plângerea înaintată, a solicitat aplicarea în privința sa a prevederilor art.473^2-473^4 CPP și 385 alin. (5) CPP, cu reducerea termenului general din pedeapsa stabilită în baza circumstanțelor ce cad sub incidența prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale în partea ce ţine de condiţiile de detenţie din Penitenciarul nr.13 Chișinău. S-a invocat că, celulele erau supraaglomerate, fiecărui deținut îi revenea spațiu mai mic de 4 m^2, iar condițiile de trai în celule la fel erau precare, în celulă era umed, murdar, frig, nici un geam practic nu era.

Potrivit raportului, prezentat de administrația instituției penitenciare în privința condamnatului Popa Alecu, acesta a fost deținut în Penitenciarul nr.13 Chișinău în perioada de la 03.08.2012 pînă la 19.11.2012, de la 22.11.2012-până la 14.02.2013; de la 22.04.2016- până la 25.11.2016; de la 10.02.2017- până la 22.03.2017 și de la 13.06.2019 - până la 21.10.2019.

Instanța atestă că, conform raportului prezentat de către Penitenciarul nr. 17 Rezina, condamnatul Popa Alecu, a fost reținut la data de 25.07.2022, iar în Penitenciarul nr. 13 a fost deținut din 03.08.2012.

Totodată, Popa Alecu s-a deținut în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, cu statut de prevenit în perioada de la 03.08.2012 pînă la 19.11.2012, iar cu statut de condamnat de la 22.11.2012-până la 14.02.2013; de la 22.04.2016- până la 25.11.2016; de la 10.02.2017- până la 22.03.2017 și de la 13.06.2019- până la 21.10.2019 (f.d.78-83, 190-194).

Astfel, pentru perioada deținerii lui Popa Alecu, **cu statut de prevenit**, în P-13 Chișinău, în perioada 03.08.2012 pînă la 19.11.2012, instanța stabilește o perioadă de ***108 de zile.***

Cu statut de condamnat, Popa Alecu a fost deținut în penitenciarul -13 Chișinău de la *22.11.2012-până la 14.02.2013; de la 22.04.2016- până la 25.11.2016; de la 10.02.2017- până la 22.03.2017 și de la 13.06.2019- până la 21.10.2019,* adică cumulativ, o perioadă de ***471 zile***.

Aşadar, în partea ce ține de condițiile de detenție contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale din Penitenciarul nr.13 Chișinău, instanța de judecată reține că, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006 cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, la punctul 464, se stipulează că ”Fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 m.p., care trebuie să fie iluminat natural şi artificial, încălzit şi ventilat conform normativelor de construcții”.

Cu referire la acest aspect, în Raportul anual pentru anul 2017 și 2018 al Consiliului pentru Prevenirea Torturii, membrii Consiliului au făcut trimitere la constatările Comitetului European pentru prevenirea Torturii şi Tratamentelor sau Pedepselor Inumane şi Degradante, în care a fost subliniat că, starea spațiului de locuit pentru deținut ar trebui de examinat nu doar prin prisma numărului de deținuți din celulele instituțiilor penitenciare la momentul dat, dar în egală măsură, şi ținând cont de ratele oficiale de ocupare (numărul de paturi per celulă), în baza standardului de cel puțin 4 m^2 de spațiu locativ per deținut și de a revizui, în consecință, capacitatea oficială a instituțiilor penitenciare. Spațiul ocupat de către anexele sanitare/toalete construite nu ar trebui să fie incluse în acest calcul.

Totodată, instanța denotă că la aprecierea încălcării art. 3 CEDO nu pot fi luate în considerație doar criteriile principale cum ar fi: suprafața ce revine fiecărui deținut, condiții sanitare, dar și sistemul de canalizație, cantitatea și calitatea hranei, accesul la servici medicale, accesul permanent la apă pentru respectarea igienei personale, existența lingeriei de pat, a hainelor, care în general în sistemul penitenciar din R. Moldova nu ating un prag minim de suficiență.

La fel, reieșind din situația descrisă în rapoartele prezentate, este evident că cel puțin sub aspectul detenției în condiții de supraaglomerare de insalubritate, accesul la apă potabilă, la duș, la lumină, față de condamnat nu a fost respectată pe perioada de detenție.

În cauza Kalashnikov c. Rusiei, precum şi în cauza Ostrovar c. Moldovei, Curtea a constatat că, supraaglomerarea deja ridică în sine o chestiune în temeiul articolului 3 al Convenţiei, în special când ea durează perioade lungi de timp, aşa cum se reţine în cazul autorului plângerii, care a fost deţinut în Penitenciarul nr. 13-Chişinău. E de reţinut şi faptul că, în cazurile anterioare, în care reclamanţii au avut la dispoziţie mai puţin de 3 m^2 de spaţiu vital, Curtea a constatat că supraaglomerarea era suficient de gravă încât să justifice, în sine, constatarea încălcării art. 3 din Convenţie (Sulejmanovic c. Italiei, 16 iulie 2009, §51; Lind c. Rusiei, 6 decembrie 2007, §59).

Contrar recomandărilor pre citate, studiind rapoartele prezentate de către administrația instituției penitenciare, instanța a stabilit că, s-a prezentat o informație

generală cu privire la suprafața celulelor în care s-a deținut Popa Alecu în Penitenciarul nr. 13, nefiind indicat câte persoane au fost deținute în celule respective de facto, ce suprafață real revenea unui deținut în celulele în care a fost deținut Popa Alecu. Astfel reprezentantul administrația instituției penitenciare nu a prezentat nici o probă care ar confirma că lui Popa Alecu în general i s-a asigurat suprafața standart de 4 m² per deținut. La fel, nu a fost probată nici respectarea condițiilor referitor la accesul la lumina de zi, indicându-se că iluminarea este asigurată atât natural prin intermediul geamurilor cât şi artificial prin intermediul instalațiilor electrice, că ventilarea era artificială, că deținuții sunt asigurați cu minimul necesar pentru trai, că deținuții zilnic sunt verificați de către personalul medical cu acordarea ajutorului medical ori de câte ori este nevoie sau la cerere, or sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare (art.473^3 alin. (2) din CPP).

Subsecvent, judecătorul de instrucție reține că, alegațiile reprezentatului Penitenciarului, la aceste aspecte, sunt declarative și lipsite de suport probatoriu.

Instanța de judecată nu neglijează posibilitatea survenirii unor îmbunătățiri ale condițiilor de detenție în perioada ulterioară constatărilor efectuate de către aceste instituții, însă în lipsa unor probe ale administrației instituției penitenciare în care s-a aflat condamnatul, care ar fi răsturnat prezumția de încălcare a condițiilor invocate de către ultimul, duc la concluzia că alegațiile din cererea pendinte sunt justificate.

Cu referire la celelalte alegații ale condamnatului referitor la condițiile sanitare și igienice, sistemul de canalizație și aerisire, accesul la apă potabilă, judecătorul desemnat cu atribuții de judecător de instrucție menționează că, probele anexate în raport nu combat argumentele condamnatului, iar ca urmare se consideră că, dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul pe parcursul detenției sale în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, pe un termen de 471 zile în calitate de condamnat și 108 zile în calitate de prevenit, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției şi au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

În aceeași ordine de idei, în ultimul raport al Consiliului pentru Prevenirea Torturii (pentru anul 2017), care este un mecanism național pentru prevenirea torturii din Republica Moldova, s-a constatat că majoritatea izolatoarelor disciplinare vizitate, inclusiv Penitenciarul nr.13 Chișinău, sunt într-o stare deplorabilă și ar putea fi calificate ca condiții inumane și degradante.

CtEDO a explicat că, dacă există o dispută cu privire la condițiile de detenţie între părţi, nu este necesar să se constate veridicitatea fiecărui element litigios: atunci când alegația gravă nu este respinsă de către statul pârât, poate fi conchisă încălcarea art. 3 din Convenţie. Este cazul când statul este unicul care deține informaţii susceptibile de a confirma sau respinge alegațiile reclamantului. Prin urmare, principiul potrivit căruia proba îi revine celui care afirmă nu se aplică întotdeauna. Faptul că statul nu prezintă aceste informaţii îi permite Curţii să ajungă la concluzia că alegația este una justificată (A. şi alţii c. Regatului Unit; Idalov c. Rusiei).

Totuși, având în vedere că, la soluționarea acestui tip de plângeri legiuitorul a prevăzut nu numai necesitatea constatării de către instanță a încălcărilor privind condițiile de detenție care au afectat grav drepturile condamnatului, ci și stabilirea unei reduceri a pedepsei care variază de la 1 zi la 3 zile, în dependență de gradul și intensitatea suferințelor, în continuare instanța va analiza și celelalte alegații invocate de către petent în plângerea depusă.

Se consideră necesar de a preciza că, la 28.02.2019, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunţat mai multe decizii în cauzele Baban şi alţii c. Moldovei, Bulgacov şi alţii c. Moldovei, Cobîlceanu şi alţii c. Moldovei, Filat şi alţii c. Moldovei, Condreanu şi alţii c. Moldovei, Grigoraş şi alţii c. Moldovei şi Talambuţa şi alţii c. Moldovei, unde reclamanţii s-au plâns în faţa Curţii în baza art. 3 CEDO, invocând condiţiile materiale inadecvate de detenţie şi, în unele cereri, lipsa asistenţei medicale corespunzătoare, precum şi lipsa unui remediu efectiv pentru realizarea drepturilor lor.

Astfel, făcând referire la decizia pronunţată anterior la data de 28.02.2019 în cauza Draniceru c. Moldovei, şi având în vedere noul remediu preventiv compensatoriu pentru condiţiile inadecvate de detenţie în baza Legii nr. 163 din 20.07.2017 (în vigoare din 01.01.2019) şi Legii nr. 272 pentru modificarea Codului de procedură penală, Curtea a considerat că, în principiu, acesta ar putea remedia în mod adecvat încălcările Convenţiei provocate de anumite condiţii precare de detenţie.

Curtea a considerat că noul remediu instituit prin Legile nr. 163 şi n. 272 este adoptat, în principiu, în conformitate cu criteriile enunţate în cauza Şişanov c. Moldovei, şi că el ar putea fi considerat a priori efectiv pentru contestarea condiţiilor inadecvate de detenţie din Republica Moldova, astfel încât Curtea a declarat respectivele cereri inadmisibile din cauza neepuizării remediului naţional în acest sens.

Astfel, potrivit materialelor cauzei condamnatul Popa Alecu, s-a aflat în Penitenciarul nr.13 Chișinău în condiții precare de detenție cu statut de condamnat o perioadă de 471 de zile, și luând în considerație totalitatea efectelor cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale ale condamnatului, precum şi intensitatea, gravitatea şi durata încălcării, ținând cont de principiile proporționalității și echității, urmează să beneficieze de o reducere de 2 zile pentru fiecare 10 zile de detenție, astfel încât din termenul pedepsei stabilite lui Popa Alecu, să se reducă cu 94 (nouăzeci și patru) de zile, pentru perioada de aflare în condiții precare (conform formulei 471 zile x 2/10 = 94 zile).

În ceea ce privește perioada rămasă, şi anume 1 (una) zi calculată în condițiile art. 473^4 alin. (4) CPP (din perioada de 471 zile şi care nu au putut fi împărţite la 10), instanţa de judecată consideră oportun compensarea acestora în valoare bănească în beneficiul condamnatului Popa Alecu, a sumei de bani în mărime de **50 (cinzeci) lei**, şi anume o unitate convenţională pentru o zi în care condamnatul a suferit încălcarea condiţiilor de detenţie.

La fel, pentru detenția lui Popa Alecu în arest preventiv, de la 03.08.2012 pînă la 19.11.2012, acesta urmează să beneficieze de o reducere de 1/o zi pentru fiecare zi de detenție în arest preventiv, astfel încât din termenul pedepsei stabilite lui Stanev Ruslan, să se reducă în această parte, cu alte 108 zile.

Instanța apreciază, remediul aplicat în speţa dată precum unul adecvat şi suficient, bazat pe o justă şi echitabilă evaluare a circumstanţelor de fapt cu o legătură rezonabilă de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat şi recompensa instituită, şi care va avea efectul compensatoriu proporţional circumstanţelor constatate.

Pentru aceste motive, conducându-se de prevederile art. 41, art. 385 alin. (5) și 473^2 - 473^4 din Codul de procedură penală, instanța de judecată -

dispune

Se admite plângerea condamnatului Popa Alecu.

Se constată faptul că, Popa Alecu, a fost deținut cu statut de prevenit în Penitenciarul nr.13 Chișinău de la 03.08.2012 până la 19.11.2012, o perioadă de 108 (una sută opt) zile, în condiții contrare prevederilor art.3 din CoEDO.

Se reduce pedeapsa condamnatului Popa Alecu, născut la *****, în conformitate cu prevederile art.385 alin.(5) CPP, **cu 108 (una sută opt) zile**.

Se constată faptul că Popa Alecu, a fost deținut cu statut de condamnat în Penitenciarul nr.13 Chișinău în perioadele: *22.11.2012- 14.02.2013; 22.04.2016- 25.11.2016; 10.02.2017- 22.03.2017 și 13.06.2019- 21.10.2019*, adică o perioadă de 471 (patru sute șaptezeci și una) zile contrar prevederilor art.3 din CoEDO.

În condițiile art.473^4 alin. (4) CPP, se reduce pedeapsa condamnatului Popa Alecu, născut la *****, **cu 94 (nouăzeci și patru) zile**.

Pedeapsa stabilită condamnatului Popa Alecu, **se reduce în total cu 202 (două sute două) zile**.

În privința perioadei rămase de 1 (una) zile, calculate în condițiile art. 473^4 alin. (4) CPP, se acordă cu titlu de compensare condamnatului Popa Alecu, născut la *****, suma de bani în mărime de 50 (cinzeci) lei, care urmează a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova.

Încheierea adoptată în condițiile art. 473^2 CPP, este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs, la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 10 zile, de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Judecătorul, desemnat
cu atribuții de judecător de instrucție /semnătura/ Veronica Cuculescu

Copia corespunde cu originalul.
Judecătorul, desemnat
cu atribuții de judecător de instrucție Veronica Cuculescu